

Til § 18

Direktivets art. 11 foreskriver, at der foretages en vurdering efter samme regler som foreskrevet i art. 10 om apportindskud, dersom selskabet inden for en periode af mindst to år efter stiftelsen erhverver et formuegodt fra en af stifterne for et vederlag svarende til mindst en tiendedel af selskabets aktiekapital. Sådanne erhvervelser skal godkendes af generalforsamlingen.

Bestemmelsen i § 18 i den foreslåede affattelse omfatter erhvervelser mod andet vederlag end aktier. Det foreslås, at toårs-fristen løber fra datoen for stiftelsesoverenskomstens oprettelse og indtil to år efter, at selskabet er registreret.

Medlemsstaterne kan ifølge direktivets art. 11, stk. 1, 2. afsnit, i deres lovgivning tillige kræve vurderingsforretning af erhvervelser fra aktionærer eller tredjemænd mod vederlag, der overstiger 10 pct. af aktiekapitalen. I lovforslaget er alene medtaget erhvervelser fra stiftere, garantier og aktionærer. Ved erhvervelser fra udenforstående er der i almindelighed ikke behov for en særlig kontrol med prisfastsættelsen.

Bestemmelsen i stk. 3 undtager i henhold til direktivets art. 11, stk. 2, erhvervelser, der er sket som led i selskabets løbende dispositioner og erhvervelser på fondsbørsen. Ved løbende dispositioner forstås dispositioner, som falder inden for selskabets normale virksomhedsområde.

Ifølge stk. 5 skal vurderingsberetningen indsendes til forsikringstilsynet. Der skal ikke indsendes anmeldelse om generalforsamlingens beslutning, men vurderingsberetningen gøres offentlig tilgængelig på samme måde som selskabers årsregnskaber, jfr. § 246.

Til § 19

I § 19 foreslås bestemmelser vedrørende de uafhængige sagkyndige vurderingsmænd.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 1, skal vurdering ske ved én eller flere af selskabet uafhængige sagkyndige, der udpeges eller godkendes af en administrativ eller retlig myndighed. Disse sagkyndige kan i henhold til de enkelte medlemsstaters lovgivning være såvel fysiske som juridiske personer og selskaber.

Dansk selskabslovgivning har ikke hidtil stillet krav om en sagkyndig vurdering. Direktivets krav om »sagkyndighed« udelukker, at en vurdering forestået af en revisor, eventuelt selskabets egen, således som det er tilfældet i den svenske aktieselskabslov af 15. december 1975 og den norske aktieselskabslov af 18. maj 1976, altid kan anses for tilstrækkelig. Dette udelukker naturligvis ikke, at

revisorer, herunder selskabets egne, kan virke som sagkyndige vurderingsmænd, hvor almindelig regnskabskyndighed og kendskab til virksomheden er et tilstrækkeligt grundlag for at afgive en udtalelse om indskuddets værdi, f. eks. værdien af en bestående virksomhed. Som vurderingsmænd kan de i lov nr. 298 af 8. juni 1977 om konkurs omtalte fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger virke, og også andre sagkyndige kan i hvert enkelt tilfælde udpeges af skifteretten til at foretage vurderingerne.

Det påhviler den vurderingsmand, som stifterne eller selskabet retter henvendelse til, at afgøre, om han har den fornødne sagkundskab til at tage stilling til samtlige vurderingsproblemer, der opstår i forbindelse med udarbejdelse af vurderingsberetningen. I modsat fald må han anmode om, at der rettes henvendelse til en ydeligere vurderingsmand.

En vurderingsmand er efter forslaget § 230 ansvarlig for, at hans vurdering er forsvarlig. Efter forslaget § 258 ifalder også vurderingsmændene strafansvar, såfremt de ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kundskab om.

Stk. 2 gør de for revisorer gældende habilitetsregler m. m. anvendelige for vurderingsmænd.

Stk. 3 bestemmer i lighed med, hvad der gælder for revisorer i forslaget § 185, at vurderingsmændene skal have adgang til at foretage de undersøgelser, de finder nødvendige, og at de skal have de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendig for udøvelsen af deres hverv.

Til § 20 (§ 12, stk. 2)

Bestemmelsen er uændret.

Forsikringslovens § 12, stk. 1, er med nogle ændringer overført til forslaget § 14, stk. 1, nr. 7.

Det tilføjes, at for så vidt angår de øvrige fordele, som stifterne kan tillægges, jfr. § 15, stk. 1, nr. 2, påser forsikringstilsynet, at disse fordele ikke er urimelige.

Til § 21 (§ 13)

Stk. 1 svarer med de ændringer, der følger af forsikringselskabers særlige forhold, til aktieselskabslovens § 4.

Som følge af direktivets art. 2, litra d, hvorefter bl. a. antallet af medlemmer i selskabets ledelsesorganer, herunder direktionen, skal være angivet i vedtægterne, foreslås dog indføjet et krav om angivelse af antallet af direktører som et nyt nr. 6. De øvrige foreslåede ændringer i forhold til aktieselskabsloven er af redaktionel karakter.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 13, litra s-u.